СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLI. Ч. 41. Джерзи Сіті, Н. Дж., понеділок, 20 лютого 1933. VOL. XLI. No. 41. Jersey City, N. J., Monday, February 20, 1933. THREE CENTS.

ФАРМЕРИ ДОБИВАЮТЬСЯ МОРГЕДЖОВОЇ ПРОВОЛОКИ

ДЕ МОЙН. — В стейтах Айова, Висконсін і Савт Дакота вже попідписували ґевернори закони, які відкладають фармерам сплату морґеджів на рік або на два, а то й до 1935 року.

Тесаме підготовляються у стейтах Небраска, Мінесота, Норт Дакота й Ілінойс.

РУЗВЕЛТ І ЛІҐА НАЦІЙ.

ВАШИНҐТОН. — Рішення Ліґи Націй у справі подій на Далекім Сході, зокрема в справі японсько-китайського конфлікту, як теж нагана, уділена Японії, втягає Злучені Держави в справи, які є тісно звязані з Лігою Націй.

Супроти того новообибраний президент Рузвелт, як тільки обійме владу, буде змушений скликати наради в справі вирішення дальших відносин Злучених Держав до Ліґи Націй.

РУЗВЕЛТА СТЕРЕЖУТЬ.

НЮ ЙОРК. — Як Френклин Рузвелт вїждав до Ню Йорку, по своїм повороті з Флориди, то покликано до його огорони яких 1,000 полісменів і детективів. Поліція побоюється повторення замаху на його особу.

ЗДОРОВЛЯ ЧЕРМАКА ПОПРАВЛЯЄТЬСЯ.

МАЯМІ. — Мейор Чермак приходить поволи до сил. Рентґенові проміні виказали, що куля, яка його пробила при атентаті Занґари на Рузвелта, дійшла до легенів.

ЯК ЗАРОБЛЯЛИ НА КОМПАНІЇ ІНСОЛА.

ВАШИНҐТОН. — З доходжень, які веде „Сенат Бенкінґ енд Коренсі Комітї" в справі банкротства міліярдової корпорації Інсола, виходить, що брокерський дім „Гелзі енд Стюарт Ко." заробив на транзакціях шерами корпорації $36,000,000. Таке виказують рахункові книжки. Значить, був заробок на папері.

ЗА ЗБІЛЬШЕННЯ ПУБЛИЧНИХ РОБІТ.

ВАШИНҐТОН. — Сенатор Ваґнер, демократ з Ню Йорку, домагається ліберальнішої фінансової політики з боку Ріконструкшен Файненс Корпорейшен. Він є за те, щоби корпорація давала гроші також на такі публичні будівлі, які самі себе не можуть оплатити. І домагається теж менших процентів від позичок. Каже, що провізія не повинна бути більша від половини одного проценту від того, що платить держава від виданих нею бондів.

ПУСТЯТЬ У РУХ СРІБЛО.

ВАШИНҐТОН. — Мабуть вибють більшу скількість паперових долярів, а їх вартість опруть на здепонованім сріблі. В той спосіб хочуть піднести вартість срібла.

ВІДБИРАЮТЬ ЗАНҐАРІ ГОРОЖАНСЬКІ ПАПЕРИ.

НЮ ЙОРК. — Реймонд Кріcп, натуралізаційний комісар, одержав з Вашинґтону телеґрафічне повідомлення, в якім його взивають, щоби він уневажнив горожанські папери Занґари, замаховця на життя новообибраного президента.

Конґресмен Дікштайн, голова „Гавз Комітї он Імігрейшен енд Нетюралізейшен", каже, що Занґара не виказав доброї волі бути добрим американським горожанином. Він теж пропонує, щоби в майбутньому відбирати горожанські папери тим усім натуралізованим горожанам, котрим доказано, що вони змагають до насильного державного перевороту, або допускаються замахів на американських публичних урядовців.

15-ЛІТНІЙ УБИВНИК.

НЮ ЙОРК. — Відбудеться карна розправа проти Гери Морча, 15-літнього хлопця, що вбив при забаві свого товариша, 12-літнього Вилема Бендера.

НЕ ХОЧУТЬ ДАЛІ ПОМАГАТИ ВОЗДУШНІЙ ПОЧТІ.

ВАШИНҐТОН. — У минулім році держава допомогла воздушній почті сумою $15,130,000, а тепер треба би збільшити ту поміч до $19,460,000. Супроти того, що державна каса порожна, домагаються, воздушну почту повести так, щоби вона себе оплачувала.

ДОМАГАЮТЬСЯ БАНКОВОЇ ДИКТАТУРИ.

ДІТРОЙТ. — Леґіслятура стейту хоче надати ґевернорови диктаторські права для полагодження банкової кризи, яка довела до 8-дневної мораторії для всіх банків у цілім стейті.

НАЙДОВШИЙ ЗВІТ ЧЕРЕЗ РАДІО.

НЮ ЙОРК. — Звіт про події в Манджурії, виготовлений Комітетом Девятнацятьох з Ліґи Націй, передано нечайно через радіо з Женеви до Ню Йорку для часопису „Ди Ню Йорк Таймс". Це був рекордовий радіовий звіт, бо обнимав 15,000 слів. Передавано його цілий день.

ХТО ЗАРОБИВ У ЗАХ. УКРАЇНІ НА КОЛЬОНІЗАЦІЇ.

Ось деякі особи, що знамените обловилися на найбільш патріотичному ділі, себто на польській кольонізаційній акції на наших землях: 1) брат посла В. Вітоса, Енджей Вітос, що з власника кількоморгового господарства став нагло забідків всемогучому тоді братові власником понад 100-морґового фільварку у Краснім, пов. Золочів; 2) бувший посол Плюта, що як член надзірної ради „Товариства Аграрно-Кольонізаційного" у Львові (яке переводило кольонізацію, а тепер ліквідується) купив для доньки понад 20-морґове господарство, на що чейже гроші за продані 3 морґи в повіті Переворськ не висталіб; 3) бувший посол Скшипек, власник 5-морґового господарства, що купив у бережанськім повіті великий фільварок; 4) віцехольський посол Добія, що крутився тоді (рр. 1922—25) коло „Пяста", купив також близько 100-морґовий фільварок; 5) директор „Товариства Аграрно-Кольонізаційного" у Львові Париляк, що в Сокільниках під самим Львовом купив також 100-морґовий фільварок.

Всі вичислені особи, а також інші, це визначні діячі „Пяста", найближчі співробітники посла В. Вітоса. Всі вони на кольонізаційній акції у Східній Галичині поробили знамениті інтереси.

Та акція — як загально відомо — цілковито скрахувала. Й польські кольоністи, що, продавши у себе 2—3 морґи землі, набували у нас по 20 і 30 морґів, тепер задовжені по вуха й опинилися у справді скрутному положенні. Земельні комітети (урядові), що оцінювали недавно вартість польських кольоній на наших землях під кредитовим оглядом, ствердили, що оціночна вартість пересічного господарства польського кольоніста у Східній Галичині є менша, як її задовження...

Отже маса польських кольоністів опинилась у просто безвихідній ситуації, а аранжери і провідники кольонізації панують у стоморґових фільварках!

ПОДВІЙНЕ САМОГУБСТВО.

Власник банкового дому в Брунсвіку, 57-літній Гуґо Вертгаймер, доконав подвійного самогубства. Він повісився, а рівночасно стрілив до себе з револьверу. Причиною самогубства є фінансові труднощі, а також страх перед карним процесом, який грозив банкірови за фальшування векслів.

НЕ ХОЧУТЬ ПИВА.

Продукція пива в Польщі виносила в 1929 р. 2.5 міл. гектолітрів, в 1932 р. лише 1.2 міл. гектолітрів, це є на голову 3.5 літрів. Польські броварі знайшлися в тяжкій кризі; це значить, що люди не мають що їсти, то й про пиво не думають.

ЗИМА В РУМУНІЇ.

Від кількох днів у Молдавії є сильна сніговиця. В містах Одобешті і Тукечію сніг осягнув висоту 6 метрів, наслідком чого мешканці не можуть вийти з домів. З причини морозу трапляються що дня випадки смерти. В деяких селах мешканці держать сторожу, щоби відстрашити голодних вовків.

ЗА 4 ТИСЯЧІ ЗОЛ. — ЦІЛЕ ДВІРСЬКЕ УЛАДЖЕННЯ.

Польська „Господарка Народова" подає зміст ліцитаційного оголошення скарбового уряду в Отвоцку, в якому між іншим читаємо: „30 красих (расових) коров 1,100 зол. (по 37 зол. штука); розплодовий бугай 6-літній 50 зол.; комплетна молотілка з трактором Дірінґа 500 зол.; дві жниварки Дірінґа 100 зол.; 19 робучих коней 500 зол. (по 26 зол. штука); сіварка Суперіор 30 зол.; 21 штук хомутів 50 зол.; около десять тисяч ріжних щеп 200 зол. (по 2 сотики штука)" і багацько інших предметів з господарського і домового уладження. Все те було виставлене на ліцитацію, бо власник був винен около 4 тисячі зол. за податок.

На те відгукнулася санаційна лодзька „Правда", яка каже, що „цензура повинна би в інтересі публичної безпеки таких оголошення конфіскувати, бо навіть у жилах найлагіднішого чоловіка буриться кров, коли читає, як податковий уряд... жертвує ліцитаційним гієнам за цю суму (коло 4 тис. зол.) уряджения двора, цілий інвентар" і т. д. „Найчервоніша революційна відозва, найсильніша, проти уряду звернена відозва, є в порівнанні з таким оголошенням невинним куском паперу".

ЧОМУ ПАДАЮТЬ УРЯДИ РУМУНІЇ.

Румунія вже віддавна в немалих клопотах. Дефіцити направо — недобори наліво зробили Румунію невиплатною. А причиною дефіцитів та недоборів була господарка румунських політичних партій. Все те дуже добре знає Ліґа Націй і тому, коли лише Румунія звернеться до Ліґи за поміччю, то в Женеві мають готову відповідь: Румунія мусить згодитися на контролю своєї господарки через вислання з Женеви фаховців.

Є в Румунії Національний Банк, який має одну гарну прикмету, а саме: не хоче над собою ніякої контролі. І тому, коли уряд проф. Йорґи просив помочи в Женеві, то Національний Банк на контролю не згодився і Йорґа пішов на відпустку. Та сама незавидна доля стрінула й уряд д-ра Вайди-Воєводи. Те саме дісталося тепер д-рови Ю. Маніву. Отсе міністер торговлі вернувся з Женеви і переконував Національний Банк, що віритєлі не хочуть з ним говорити, якщо Румунія не згодиться на контролю. Одначе нікого не переконав. Д-р Манів рішився на димісію і, користаючи з нагоди непорозуміння з королем, пішов на відпочинок. Сила Національного Банку є непереможна. Не знати лише — як довго?

СПАВ 10 МІСЯЦІВ З МУМІЄЮ.

З Гановеру повідомляють про несамовите відкриття, яке зробила тамошня поліція в мешканні одного аптикаря, що займався знахорством. Його сусіди повідомили поліцію, що жінка аптикаря щезла від 10 місяців без сліду. Коли поліція увійшла до його мешкання, застала його в ліжку коло мумії, якою була його жінка. Аптикар не виходив цілий час з дому, живлячись харчами, які мав великі запаси. Спав разом з жінкою, яку перемінив на мумію. Лікарі ствердили, що це людина несповна розуму.

З ІСТОРІЇ ШКІЛЬНОГО ПЛЕБІСЦИТУ.

Як відомо, львівський куратор видав був у половині грудня обіжник, щоби шкільні декларації нотаріяльно стверджувати. Міністер освіти не поділив погляду куратора і видав зарядження, що декларації належить приймати без нотаріяльних стверджень. Про те довідалися ми з письма міністерства освіти до Укр. Парл. Репрезентації.

Як виглядало на практиці зарядження міністра, хай за приклад послужить історія села Викот, самбірського повіта.

Викоти перевели плебісцит і то з великим успіхом: 140 декларацій — за 210 дітей жадають української школи. Декларації внесено ще перед 10. грудня і Рада Шкільна Повітова їх приняла. Здавалося, що все піде добре, бо противник, хочби був хотів, не міг зібрати 20 підписів за польську школу.

Аж тут доперва 30. грудня дістають батьки письмо від Інспекторіяту, щоби до 31. грудня (?) долучили ще до декларацій додатково повновласти від батьків, потверджені в нотара, в суді або в старостві і по 3 зол. на штемплі. Комітет батьків одержав письмо аж вечером 30-го грудня; розуміється вже не було часу навіть обійти всіх батьків, а тимбільше в суботу стягнути їх до міста до підписів!

„ЗАМОРОЖЕНІ СІРНИКИ".

Між „Ґазетою Варшавською" і „Ґазетою Польською" ведеться дискусія про сірники, сірниковий монополь і його позичку. Між іншим читаємо в „Ґазеті Варшавській" таке:

Справа сірникового монополю представляється сумно. На 1933/34 рік преліміне уряд дохід в сумі 16,512,000 зол., при чому числить на продажу 24 міліярдів штук сірників, що виносить около 16 (совісно наповнених) коробочок на голову річно. Чи при пануючій на селі нужді і поворoті до кресила цей рахунок є реальний!?

Дохід з монополю сірників має виносити 18,528,000 зол. Тимчасом обслуга позички в 1933/34 має виносити 21,026,644 зол., або треба віддати на це ввесь дохід і доплатити ще 2 і пів міліона зол. Монополь сірників є заморожений. І самі сірники є заморожені і не хотять горіти, бо коштують 40% більше як при найвищім рівні цін у 1928 р.

НАМІРЕНЕ ВБИВСТВО.

В Синевідську Вижнім два парубки, а то Степан Карпин і Дмитро Мураж, любилися в одній і тій самій дівчині. З приводу цього дійшло між ними до суперечки, причім Карпин ранив свого суперника тяжко ножем у плечі. Муража відвезено в стані безнадійнім до шпиталю в Стрию, а виновника арештовано.

ШИБЕНИЦЯ В СОСНІВЦІ.

У Сосніві відбулася перед наглим судом розправа проти Войцеха Кнапіка за вбивство сторожа копальні і поліціянта, які хотіли зловити Кнапіка, коли цей вломився до одного склепу. Суд засудив оскарженого на кару смерти через повішення. Президент не скористав з права ласки. Присуд виконано.

МОСКВА ПРИГОТОВИЛА НОВІ ПЕРЕСЛІДУВАННЯ НА УКРАЇНІ

ЗА ВСЯКУ ЦІНУ ХОЧЕ ЗМУСИТИ УКРАЇНЦІВ ЗАСІВАТИ ЗБІЖЕ ДЛЯ ПОТРЕБ КОМУНІСТИЧНОЇ ВЛАДИ.

БЕРЛІН (Німеччина). — З Москви прийшли відомости, що радянська влада тепер дуже занепокоєна тим, що населення України рішучо бореться проти її політики примусової колективізації та відбирання збіжа від населення для потреб держави. Московський Центральний Комітет Комуністичної Партії вважає, що комуністичні орґанізації на Україні не справилися зі своїм завданням, а тому тепер на Україну післано спеціяльного диктатора, Постишева. Його завданням буде „вирівняти партійну лінію українських комуністів та підтягнути їх за млявий натиск на селянство".

Разом з тим проти селянства готується низку нових репресій і кар. Одночасно репресії поширюються і на українське козацьке населення Кубані. Там Центральний Комітет Комуністичної Партії постановив виселити з Кубані все контрреволюційне населення, яке не виконуватиме приписів комуністичної партії й не буде засівати збіжа в колхозах та в колгоспах. Вже тепер у чорну книгу записано ще кілька козацьких станиць, які будуть переселені на Сибір. На їх місце на Кубань поселюватимуть надійні комуністичні елементи з центральної Росії.

БЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ЗА РОСІЙСЬКУ МОВУ.

ХАРКІВ (Радянщина).—В місцевій комуністичній ґазеті появився лист одного Українця, учня в публичній школі в Центральній Чорноземній Області Росії до редакції. Він просить товаришів, комсомольців України, звернути увагу на те, що в тій школі, де він учиться, на 512 учнів є 75 українських дітей. Тому, що ці діти з трудом учаться російської мови, їх бють і переводять з вищих кляс у нижчі та ріжними прізвищами дошкулюють їм.

Учителі бють їх книжками по головах, тягнуть за вуха, скубають за чуби та виганяють до сіней школи. Сама завідуюча школою комуністка Пуймонова також катує діти і прозиває їх „косопузими", „поросятами", „чортенятами" й т. д.

ЛІҐА НАЦІЙ НАПЯТНУВАЛА ЯПОНІЮ.

ЖЕНЕВА (Швайцарія). — Ліґа Націй оголосила через радіо свій комунікат у справі поведення Японії в Манджурії. Комунікат передавано 10 годин. В нім Ліґа Націй рішучо осуджує виступ Японії в Манджурії, закликає всі держави не визнавати нової держави Манчуко, а Японії радить негайно почати звільнення Манчука від своїх військ.

Манджурія, на думку Ліґи Націй, має належати далі до Китаю й може користуватися лише автономними правами. Ліґа Націй заповідає дальші кроки, щоб примусити Японію виконати її постанови. До дальшого обговорення справи Манджурії буде притягнена також Росія та Злучені Держави, проти чого Японія свого часу рішучо протестувала.

ЯПОНІЯ ПІСЛАЛА УЛЬТИМАТ ПРОВІНЦІЇ ДЖЕГОЛ.

ПЕКІН (Китай). — Японське командування післало ультимат командуючому китайськими військами в районі міста Кайлу, в провінції Джеґол. Цей район є стратеґічно дуже важним на шляху до захоплення цілої провінції. Японське командування домагається негайної евакуації Китайцями міста й цілого району.

Китайські ґенерали кажуть, що вони цього ультимату не виконають, а будуть боронитися всіми силами проти Японців. Тимчасом Японці далі продовжують концентрацію своїх військ на кордоні провінції Джеґол і готуються до загального наступу.

МАСОВІ АРЕШТИ В ГАЛИЧИНІ.

ЛЬВІВ (Західня Україна). — Змобілізована польська поліція та таємні аґенти польської політичної охрани з цілого повіту перевели масові ревізії й арештування серед Українців у Дрогобичі, Бориславі, Трускавці та в інших місцевостях повіту.

Всіх арештованих доставили відразу до вязниці на Гірці в Дрогобичі, бо поліційні арешти вже були передтим запаковані Українцями так, що годі було посадити туди нових вязнів. Причин арештів і масових трусів ніхто не знає. В інших місцевостях Західньої України арешти та „тихa пацифікація" Українців тревають далі, не послаблюючись.

КІНЕЦЬ ДЕМОКРАТІЇ.

БЕРЛІН (Німеччина). — Один з найближчих помічників Гітлера заявив кореспондентам ґазет, що вони нарешті повинні зрозуміти, що в Німеччині вже покінчено з демократично-парляментарним урядом. Гітлер тепер буде нестримно впроваджувати диктатуру своєї партії, якої головна мета є повне знищення в Німеччині комунізму. В державі може бути лише націоналізм, або комунізм, але ніколи вони не можуть істнувати поруч.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2,00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

Тел. „Свободи": Mongomery 5-0498. Тел. У. Н. Союза: Montgomery 5-1838.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЗАМАХ НА ПРЕЗИДЕНТА

Замах на Френклина Рузвелта, вибраного президента Злучених Держав, викликав у цілих Злучених Державах симпатії для всіх тих, що стали або малощо не стали жертвами. Вся Америка зрозуміла, що мав щастя не лише Рузвелт, але й вона сама, бо вона догадується, які неприємні хвилі переживав би американський народ, якби Рузвелт був справді впав жертвою нападу.

Рівночасно з тим Американці думають над тим, щоби набудуче таким випадкам запобігти. Політичні замахи є більше природною появою в краях непосильних умовин, у краях, де діються всякого роду страшні надужиття, а людині не лишається ніякого способу зарадити лиху, хіба протестувати замахом. Америка це край політичної свободи. Тут народ може висказувати свою думку й волю свобідними виборами. Коли він не висказується, або висказується хибно, то не винувати тут ті, що мають владу, а ті що владу дають.

Всетаки це не перешкаджає умово схибленим людям відноситися до американських урядників з тими самими почуваннями, з якими вони відносились до урядників у старих краях, де вони зросли. Тут уже раз Поляк стріляв до американського президента, якого він ненавидів з тою самою ненавистю, з якою він ненавидів царя чи кайзера. Тепер знов Італієць кидається на другого американського президента, якого він ненавидить таксамо, як колись ненавидів італійського короля.

Охоронити президента Америки перед того роду божевільними людьми — не легка справа. Американський президент ходить свобідно вулицями; виступає на зборах з промовами; його кождий може відвідати в Білім Домі. І тому замах на нього це „природна небезпека його бизнесу". Однак і тут Американці могли би дещо пособити, якби не так часто наставали по діточому на те, щоби почути президента або подати йому руку.

З другого боку, помогло би певно запобігти таким випадкам, якби газети не робили з замаховців героїв, якби їх не трактовано як свідомих злого злочинців, а трактованоб їх так як вони справді є: за людей з хорою душею, за божевільних. Дуже можливо, що якби Чолгоша не вкарали були смертю, але віддали до дому божевільних, і якби недавно не карано смертю Ґорґулова за вбивство французського президента Думерґа, то тепер і Занґара був би може подумав за себе, що й він може бути хорий душевно, коли йому забагається того самого, що тамтим.

З ОРГАНІЧНОЇ ПРАЦІ В РІДНІМ КРАЮ

(Оригінальний допис нашого кореспондента).

II.

„Ревізійний Союз Українських кооператив" має свій осідок у Львові і до нього належать та йому підлягають всі „округи", зглядно „Повітові Союзи Кооператив" та поодинокі кооперативи на місцях. Цей головний, центральний „Ревізійний Союз" виконує свої чинности через висилку своїх ревізорів на провінцію — як до союзів так і до поодиноких кооператив. „Окружні Союзи" є звичайно в більших містах (з окружним судом) та обіймають кілька повітів, в котрих повітових союзів нема, або хоч і були — то провалилися і треба їх було зліквідувати.

Для селянських кооператив є очевидно дуже важним, щоби не потребували їхати за товарами аж до віддаленого окружного міста, бо їм вигідніше їхати до свого повітового місточка.

Однакож удержання повітового союза кооператив з відповідною більшою домівкою, магазинами і осібним персоналом — вимагає більше кощтів, а це відбивається зараз на ціні товарів і зменшує відпорність поодиноких сільських кооператив супроти жидівської конкуренції. І тому тепер добре наперед калькулюється — чи оплатиться в даним повіті закладати „Повітовий Союз Кооператив" чи радше прилучити той повіт до найближчого „Окружного Союза Кооператив".

Щодо ревізорів — то практика останніх часів виказала, що найбільше доцільним є висилати ревізорів хочби і до найдальших сіл в краю — з центру, зі Львова.

Приятелювання, протекція — все це людська річ, отже йде про те, щоби такий ревізор був цілком чужий, без особистих звязків. Такий „ревізор зі Львова" має теж далеко більше реальне значіння.

Тут неодному з читачів може пригадатися при тій нагоді зараз Гоголівський **„Ревізор з Петербурга"** з його хабарами та штучками.

Але такі „петербурські ревізори" були можливі лише під царським режімом, в часах, коли то не було ані свободи преси, ані свободи зборів і публичного слова.

Не відбігли далеко від тих „первомиколаївських часів" і теперішні большевицькі часи з їх браком і свободи і преси і зборів і свобідної критики. Такий диктаторсько-терористичний режім є засуджений згори на надужиття, на корупцію, на фальшиві звіти і фальшиві статистичні дані, з причини котрих большевицький режим ще гірше штигулькає як штигулькав режим царський. І таксамо повстає підложе, на якім виростають буйні цвіти петербурських чи хочби і харківських ревізорів, бо вони росли колись і за царсько-самовладному рожіму.

Людина, на думку славного віденського професора **З. Фройда**, має в собі антисоціяльні інстинкти і допера правдива демократія робить людину громадською.

В приноровленню до Росії все те предвиджував дуже добре чехословацький президент **д-р Масарик**, але чи можна це було вияснити московсько-жидівським, зарозумілим на своє місіянське післанництво, дурноватим большевикам? В ніякий спосіб! У них клич: „У нас навчиться! Ми навчимо, почому хліб, і сіль по чім" — як писав колись про царсько-московських самодурів наш Шевченко.

Окрім висилки ревізорів до більших і менших кооперативних одиниць в краю — краєвий „Ревізійний Союз" виконує своє завдання і з нагоди своїх щорічних загальних зборів у Львові. Такі збори відбулися недавно у Львові при участи 325 делегатів, котрі представляли біля **600** управнених голосів.

Збори ті мали вирішити, чи українська кооперація зможе розвиватися, чи мусить занепадати. Затяжна господарська скрута не поминула й української кооперації, яка працює з недоборами.

Кооперація зазнала значіних втрат через упадок торгів, через те, що не може знизити цін на товари та поширити ділянки кооперативної праці. В тих невідрадних проявах винувата в першу чергу сама кооперація, бо через боргування і нестягання боргів та через товарові кредити увязнила величезні оборотові капітали.

І саме той мертво вложений капітал причинився і дальше причиняється до підкопування здорових основ кооперації.

Збори були спокійні, а дискусія ділова і річева, хоч делегати з краю висказали неодно критики. Але вони були вибраними й уповажненими заступниками кооператив ріжних видів та з їхніми домаганнями буде мусів РСУК числитися якто з думкою села і з проявом волі тисяч селян-кооператорів. А всі вони бажали уздоровити українську кооперацію та ввести її у правильне русло.

Наведення цілої дискусії на тих преважних зборах не було би для Шановних Читачів інтересним, бо обіймала вона всілякі подробиці, важні лише для спеціялістів на місцях. І тому подамо тут лише деякі важніші моменти з дискусії.

І так, голова ради РСУК, **інж. Ю. Павликовський,** підніс, що останній календарний рік (1931/32) наша кооперація закінчила у перший раз **дефіцитом.** Імено: на кождих **1,000** золотих власного майна кооператив страчено **сім золотих.** На щастя, знайдено вже позитивні ради для направи цього зла і покермовано наші кооперативні змагання на правдивий шлях.

Головний директор РСУК, посол **О. Луцький,** представив теперішнє важке господарське положення у світі, в краю і в нашій кооперації та подав вказівки, як має іти праця наших кооператив. Обговорюючи збут сільських продуктів, вказав на величезне значіння **якости** тих продуктів. Добра організація нашої продукції (виробництва) та збуту наших продуктів належить до найважніших наших завдань.

Пос. Луцький зазначив, що кооперативна наука поширюється через відповідні виклади в школах „Рідної Школи", через заочні курси та через курси по повітах. Він обговорив також шкоди нашої кооперації, спричинені в р. 1930 **пацифікацією** та масове розвязування наших кооператив на Волині польською владою.

Ті виводи пос. Луцького підпер делегат з Волині (Кремянець), **О. Жичлевич,** та напятнував хрунівське поступовання Волощиновського, котрий закладає районові кооперативи „Волинського Союза", які мають на меті відірвати існуючу ще волинську кооперацію від РСУК.

Велике враження викликала промова другого волинського делегата, **С. Найка** з Воротнева. Він говорив: „Від імени низових кооператив Волині витаю галицьких кооператорів. Будемо держатися разом помимо всіх перешкод — але піддержіть нас! Галичина вже працює 60 літ, а Волинь доперва від 1922 р. На волинських селах не маємо ні своєї інтелігенції, ні свого духовенства. Працюють тільки свідомі селяни. В Луцьку багато зробив інспектор РСУК, але тепер звужує він, на жаль, свою діяльність. Без помочи Галичан ми не дамо собі ради. Ми потребуємо негайно моральної і матеріяльної піддержки. Польська влада піддержує приватників, а замикає наші кооперативи. „Волинський Союз" та хрунь Певний хочуть відлучити нас від РСУК у Львові. Обіцяють, що всего нам дадуть, коли відступимо з РСУК. Та ми **всіми силами** будемо обстоювати **єдність кооперації!"**

Виводи сердечного представника волинської землі принято голосними оплесками.

Підчас дискусії почав дехто з делегатів на салі курити. І тому делегат з Богородчанщини, селянин **Іван Гушул,** підніс клич: **„Кооператори не повинні курити!** Треба поставити резолюцію, щоби трафіки викинути з кооператив!"

До цих слів мушу зробити ось яку заввагу: по страченню Данилишина і Біласа повстала гадка, що для частинної хочби відплати потреба підняти завзяту агітацію проти вживання алькоголю і тютюну. І тепер читаємо майже в кождому числі „Нового Часу" (Львів, ул. Боїмів 4) цілі літанії імен людей, котрі публично вирікаються алькоголю і тютюну. — В товариських розмовах називається навіть курення тютюну — **плаченням пацифікаційного податку.**

Той агітаційний рух звернув вже навіть на себе увагу декого з бебістичних (проурядових) послів у соймі.

З інших промов, виголошених на зборах РСУК, треба ще піднести промову **о. Е. Боднара** з Жовківщини, котрий між іншим сказав:

„Ми не звертаємо достаточно уваги на збут сільських продуктів. Збут набілу найкраще зорганізував „Маслосоюз" завдяки проводови своєї дирекції. Збут збіжа, дробу, безрог, худоби, клоча ще в пеленках — досі ще не налагоджений, а зокрема обмін долів з гірськими повітами. Першим отже завданням РСУК повинно бути — збут сільських продуктів. Тільки в той спосіб зрівноважимо свій буджет".

Великим успіхом для нашої праці на кооперативнім полі буде виконання резолюції, ухваленої на цих загальних зборах РСУК у справі **„трирічки".** Є це план трирічної праці наших **фахових централь,** а то „Центросоюза", „Маслосоюза", „Центробанку" та „Народньої Торговлі" — та їх підбудов. У тім пляні „трирічки" є устален(е), що і як вони мають за три роки виконати та як поставити свою працю.

Піднесені на дусі повернулись делегати домів до дальшої праці.

Іван Гуцуляк.

(Конець буде).

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ. Відділ 25 повідомляє членів, що вибір делеґата на конвенцію У. Н. Союза відбудеться на звичайних зборах в домі У. Н. Союза, 83 Гренд стр., Джерзи Сіти, в пятницю, 24 лютого 1933, в 3-тій годині зполудня. — Уряд.

МІЛВОКІ, ВІС. Тов. ім. Івана Франка, від. 103, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 25 лютого, точно в годині 6-тій ввечір. Мітінґ не відбудеться 18 лютого, бо тоді галя занята. Проситься всіх членів прибути на цей мітінґ, бо є важні справи до полагодження. Буде вибір делеґата на конвенцію. Довгуючі члени повинні постаратись хоч половину свого довгу заплатити. Також члени, котрі ще не заплатили за календарі, повинні хоч то заплатити, бо календарі вживаєте, а не заплачені. — Василь Колодрубець, предс.; Н. Кудринський, секр.

ШІКАГО, ІЛЛ. Бр. св. О. Николая, від. 106, подає до відома членам, що мітінґ відбудеться 26 лютого, зараз по Сл. Божій, в гали церковній при Оклей і Райс ул. Обовязком є кождого члена прибути на цей мітінґ і вибрати делеґата на конвенцію У. Н. Союза. Хто з членів бажає зараз переписатися до нової системи, то просимо принести стару грамоту. Просимо членів ще раз вписувати свої діти до У. Н. Союза. Довгуючих членів проситься вирівнати свої довги по змозі. — Микола Гуль, предс.; Іван Дацьків, секр.

В. Петрин.

ХТО ВКРАВ?

(Оповідання).

(4)

— Хоч не твої, то покушати можеш. І ми їли, хоч вони не наші. Нині у того во господаря, Гриць Петричка його кличуть, є такий день, що кождому, хто йде попри його хату, дають пироги зі сметаною... Не віриш?

— Та вірю, бо бачу на власні очи. Та не знаю, щоби то за день був...

— То такий день, що йому вродилося теля з двома головами. Теля здоровіське. Петричка буде мати корову з двома головами. Се його так втішило, що у нього від самого рана варять пироги і хто лиш прийде, дають йому повну миску. Решти не приймають. Назад приймають тільки порожну миску. Ми вже понаїдалися. Диви, які наші черева здуті! Сідай коло нас і поможи нам зїсти решту... Як тебе кличуть і що тебе сюди принесло?

— Я Савка Марунчак, столярський челядник. Я чув, що відси в третім селі є столярський майстер. Іду до нього. Може возьме мене.

— Отже ти, Савко, сідай, хапай за ложку і халасуй!

Савка сів коло миски і зачав їсти, виймивши з кишені власну металеву ложку.

— Тебе мабуть недавно відлучили від маминої цицьки, — сказав Рачук, побачивши його ложку. — То вона дала тобі на дорогу таку цяцьку? А може ти так часто попадаєш на повні миски, що аж власна ложка тобі потрібна?... Ти давно беш ногами, покинувши маму, чи тата?

— Нині вже четверта днина. Ложки я ще не виймав з кишені. Не було до чого... Я вам дуже, дуже вдячний за такий панський обід.

Несучи ложку до губи, Савка вдячними очима глядів то на одного, то на другого.

— Подякуй не нам, а теляти з двома головами, — відповів Рачук чемненько. — Щоби то було, як би у Петрички не теля, а син прийшов на світ з двома головами?! З утіхи гостив би цілий рік кождого, хто тільки зявивсь би у нього... Ти щойно зачав їсти, а нам уже пора в дальшу дорогу. Господини Петричковій треба віднести миску і подякувати їй за що лиш зачав їсти, а нам вже пироги. Так треба зробити, бо інакше сказала би, що ми свині; що наїлися і пішли, не подякувавши.

— Очевидно, сказала би так і то була би правда, — доповів Савка.

— Я знаю, що повинен і подякую.

— Ми не годні ждати, аж ти зїш. Ми зараз підемо. Як вже справишся з тими пирогами, то миску занеси до хати і подякуй. Подякуй за себе і за нас. Також подякуй теляти з двома головами, бо як би не воно, то ми тих пирогів були би й не понюхали. Ти й нині був би не мав нагоди виймити з кишені твою ложку.

— Дякувати теляти? — Савка спитав здивований. — З одною воно головою, чи з двома, теля все телям. Подяки не зрозуміє.

— Теля не зрозуміє, та зрозуміє баба. Петричкова втішиться, як за її пироги подякуєш її теляти... Підеш? Подякуєш?

— Чейже не лишу миски з ложками тут у лісі, ані не возьму з собою.

— То бувай здоров!

Рачук і його товариш відійшли. Коли від Савки вже були яких сто кроків далеко, Рачук промовив до товариша, зупинивши його:

— Я дуже цікавий знати, що то буде, як той дурак віднесе миску і подякує. Залізьмо далі в той молодник, вернімся і засядьмо в місци такім, з якого можна буде бачити все те, що на подвірю Петрички діється.

Савка їв і їв. Їв щораз поволіше, бо вже був дуже повний, та все ще їв. Нарешті зїв. Взяв порожну миску, ложки і вийшов з ліса. Через пліт побачив на подвірю дівчину. То була Гандзя. Довбнею піхала в шафлику. Так вона товкла картофлю для свиней. Побачивши, що фірткою увійшов якийсь парубок і з мискою в руках іде просто до неї, вона підвелася і здивована гляділа на нього широко розплющеними очима. Ще більше адивувалася, коли парубок станув перед нею і промовив:

— Скажи мені, дівчино, де я знайду твою маму, як ти тут донька господині. Як ти тут наймичка, то скажи мені, де я знайду твою господиню.

Дівчина вдивилася в гарні, безжурні, веселі і щирі сині очи парубка. Вона й подумати не могла, що то той гарний парубок з такими щирими очима вкрав пироги, хоч миска з пирогів була в його руках. Як би то він був той злодій, то не був би такий дурний і не ліз би сам в руки обкраденого. Дівчина гадала, що він миску відобрав від злодія, і вгадуючи, кого той злодій обікрав, приніс миску сюди. Була цікава, чи справді так є. Ще більше кортіло її з таким парубком взагалі побалакати, отже спитала:

— Тобі на що господині?

— Хочу віддати порожну миску і ложки, — відповів парубок. — Також хочу подякувати за тих двох, що відійшли, бо так довго не могли ждати і особисто подякувати господини Петричковій за такі смачні пироги. Також теляти з двома головами хочу подякувати, хоч воно дурне і не зрозуміє того, що я йому скажу.

— То хіба й я така дурна як теля, бо і я тебе не розумію, — сказала дівчина і голосно зареготала.

— Бо ти може не була при тім, як господиня давала ті пироги. Де вона?

Регочучи дівчина побігла до хати, де Петричка і його жінка доїдали решту пирогів.

— То якийсь великий недотепа вкрав пироги, — сказала дівчина. — Він тепер стоїть з мискою на подвірю. Каже, що прийшов подякувати.

— Обікрав нас і приходить дякувати нам за се?! — спитав Петричка, не вірячи, що добре чує.

Саме в тій хвили на порозі станув Савка і подаючи миску сказав:

— Віддаю миску. Сердечне спасибі вам...

Не докінчив, бо Петричка схопившись прискочив до нього і ременем стягнув по спині. Савка випустив з руки миску. Вона розбилася на дрібні кусники. Петричка стягнув парубка другий раз, третий. Савка, котрий по першім ударі став як дурний, не знаючи за що його бють, тепер обернувся і вискочив з хати. Петричка пустився за ним і бив. Парубок втік поза хату, Петричка за ним. Бив ременем, за кождим ударом кричучи:

— Маєш, злодію, пироги!

Битий, утікаючи, біг довкола хати і кричав:

— Люди, ратунку!

Не помогло. Ніхто не приходив ратувати, бо попри хату ніхто не йшов тоді і його крику не чув. Чули се і бачили тільки ті два шибеники, що скриті за кущами призиралися, як бють жертву їх жарту.

Гандзі жаль було хлопця з двох причин. Він був гарний хлопець і вже його перші слова до неї показували, що тут є якесь непорозуміння, або що хлопець не при всіх глуздах. Коли Петричковій переповіла все те, що він до неї сказав, прийшовши на подвіря, господиня також погадала, що хлопчище може й справді не винен. Вибігла з хати, вхопила мужа за руку і задержала його, кажучи:

— Вже досить! Вже має добру научку.

— Добру? — муж відповів. — Ще замало дістав. Як видихаюся, то зачну наново.

— Ти чому не втікаєш? — господиня спитала парубка, котрий стояв пару кроків перед ними і хлипав.

— Бо я не хочу втікати! — парубок відповів. — Я хотів би знати, за що ви мене били... Не так за що били, як те, хто вам сказав, що я злодій? Я ще стебла в моїм життю нікому не вкрав!

— Пироги самі до тебе прийшли? — глузував господар.

— Пироги до мене не прийшли. Я прийшов до пирогів, та їв їх аж тоді, коли мені казали присістися до миски і їсти.

— Хтож тобі казав їсти і де? — спитала господиня.

Тепер Савка розказав, як то було. Увірили йому, бо такої миски пирогів один парубок не зїв би. Увіривши, що парубок не бреше, Петричка сказав:

— Вибачай, бо мені годі було подумати, що ти такий дурний і якимсь увірванцям дав віру.

Гандзі хлопця так жаль було, що вона подала йому хустину, щоби мав чим висушити свої очи. Парубок, хоч до сеї пори і стебла нікому не вкрав, украв тепер перший раз. Не стебло соломи сховав за пазуху, а Гандзину хустину.

— Забув віддати, — подумала Гандзя.

Не пригадала йому і не упімнулася, щоби віддав, бо не хотіла парубка засоромити. А може й вдоволена була з того, що сховав? Дівчата бувають незбагнені.

— Скажи нам, що тебе принесло в сі сторони? — господар спитав приязно.

(Далі буде).

Батько: Слухай, Юрчику, вечором до нас приїде вуйко Володко. Він каліка, кульгає, то я прошу тебе, щоби з того не було яких глупих жартів ані сміху!

Юрчик обіцяв.

Вечором ледви вуйко приїхав, Юрчик підозріло крутиться довкола вуйка, вкінці каже:

— Щоби вуйцьо поломив і обі ноги, то я також не буду сміятися!

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

UKRAINIANS, WHAT ARE WE DOING WITH OUR WORDS?

I consider it a great piece of luck on the part of the readers of our paper that just as the time when some readers get all fired and excited about the problems of their language, a great American lexicographer like Dr. Vizetelly discusses openly the problems of the English language in a public lecture entitled very appropriately, "Words: What We Have Done with Them."

I wish that every Ukrainian interested in the discussion about the Ukrainian language in the "Svoboda," should read the reports of that lecture as published in the daily press of New York on February 14. A great many things could be learnt from that lecture.

As for me, I learnt, before all, that not only the Ukrainian people have difficulties about the correct ways of using their language, but other races as well. This is the thing which many people forget. And I know this from my own experience, as I have already heard several people question me, "What's the use of that discussion of the language? Do we need the spectacle of several intelligent men attacking each other?" Well, I see that Dr. Vizetelly criticizes several American and English writers of great prominence for bad language, and yet I do not hear any American or Englishman asking me, "What's the use of seeing Dr. Vizetelly knocking down Kipling or Jane Austin?" The American people evidently accept such a criticism and replies to it as natural and useful arrangement.

Further, I learnt from that discussion another useful things about the development of the English language, which by analogy may teach us something useful about the Ukrainian language. Dr. Vizetelly speaks of the growth of English out of the slang. He said that dead languages are those which have no slang to vivity them.

But, of course, not all slang words enter into the literary language. Only those words enter it which fit well the meaning. Many slang words are rejected and never accepted into the literary language, which is used in writing by good writers.

That much about the language of the people.

And finally Dr. Vizetelly passed some instructive remarks about the language of great writers. We might be inclined to look to them as authorities in the matter of the good usage of the English language, but Dr. Vizetelly reminds us that even here we should be very careful as some of the greatest writers of the English language have used bad grammar. And Dr. Vizetelly is not a hound for bad grammar: he excuses Kipling's bad grammar on the ground that it is good art. However, some other mistakes in English grammar quoted from great writers he cannot excuse in this manner.

Reading these remarks by one of the foremost American lexicographers, I could imagine how some people could get disgusted when reading between the lines the allusions that neither the people's language nor the language of the best writers could be taken for a sure guidance of good usage, that in every case the reader himself must fall back upon his own sense of beauty and artistry, upon his own feeling. And this is just the thing which many of us lack, and lacking it try to hide it by proclaiming ourselves infallbile teachers of the language. Well, the sooner we realize that in the matter of the language there are still many debatable problems, many of whom require a long study and a great deal of thinking, the better it will be for us and for our language. We will grow then tolerant of the people of different opinions and less dictatory in our opinions.

Hr. Lutsyk.

ПОТРЕБА ДАЛЬШОЇ ПРОПАҐАНДИ В СПРАВІ У. Н. СОЮЗА.

Думаю, що з переведенням нової реформи в У. Н. Союзі багато нерозважних членів покинуть У. Н. Союз, як це вже нераз бувало по всяких змінах чи реформах. Тому булоб добре вже тепер зачати як слід обдуману пропаґанду за нових членів, а головно притягнути молоду нашу ґенерацію. Далі треба доконче довести до злуки дрібних відділів У. Н. Союза бодай у таких центрах як Ню Йорк. А щоби задоволити амбітних урядників таких відділів (бо в дійсности ці урядники є головною перешкодою при злуці), треба орґанізувати горожанські клюби, бизнесові спілки, відділи ОДВУ або Січи і т. п., себто творити нові місця на виладування енерґії амбітних одиниць.

Знаємо з. практики, що всі наші орґанізації в Америці складаються переважно з галицького елементу. А де ділись наші браття з Великої України, яких в Америці не бракує? А що сталося з братями Лемками, яких в Америці є так багато, а в У. Н. Союзі так мало?

Треба розвинути при У. Н. Союзі Пластову Орґанізацію, в якій попри пласт можна би плекати і розвивати народний танок та спорт.

Думаю, що коли би перевести в життя бодай ті справи, які торкаються самого У. Н. Союза, булаб з того велика користь для загальної справи.

А для успішного переведення пропаґанди за нових членів, злуку відділів чи орґанізацію пласту, то в мене є от така думка:

Занехати підчас пропаґанди скликування ріжних зборів чи віч, а на їх місці послуговатись новою методою пропаґанди **через радіо.** Тоді буде можна говорити не лише з зарозумілими батьками, які без „предсідательства" жити не можуть, але й з більше чутливими їх жінками, які можуть потім корисно вплинути на своїх чоловіків, а далі з самими дітьми, котрих можна в той спосіб притягнути до У. Н. Союза чи пласту. Можна буде говорити з цілими родинами без напруження нервів, нищення грудей і здоровля, без страти довгого часу і великих грошевих витрат.

Через радіо слово дістанеться до хати „малороса", москвофіла, закарпатського Українця, Лемка, словом: до нас усіх. Через радіо дізнаються про У. Н. Союз і такі, що ніколи про нього не чули.

Треба зачати таку пропаґанду з радіової стації, якої сила сягає приблизно 100 миль довкола, бо це не потягне за собою великих труднощів, ані великих коштів.

На протяг цілого року, раз на тиждень, на пів години, з музикою чи хором, треба видати коло $2,100, або $50 на тиждень. Сама стація коштує всього 30 долярів за пів години, а 20 долярів на оплату орхестри чи хористів.

Промови можуть бути виголошувані головними урядниками, редакторами чи бесідниками в анґлійській мові з молодого покоління.

Розуміється, що згодом можнаб повести таку пропаґанду і по інших центрах, а вона У. Н. Союзови оплатиться. Бо на протязі року влаштується 52 многочисельних „віч", получених з музикою чи піснею, а за виданих на це $2,100 „купиться" бодай 2,000 нових членів до У. Н. Союза, не включаючи до цього моральних користей. Це відноситься лишень до нюйорського округа.

П. Задорецький.

Обережний.

— Що ти зробив би, колиб так хто тобі предложив безплатний перелет літаком понад Атлянтійський океан?

— Я зладив би завіщання.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за січень 1933 року.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 2. Мецінґер Софія, Бержінська Анна, Бержінський Лев.
В. 8. Вовк Андрій.
В. 30. Сабат Анна.
В. 65. Напованець Іван, Федош Іван.
В. 68. Сканай Іван, Лемішка Магдалина.
В. 76. Крокош Марія.
В. 83. Бабяк Василь.
В. 95. Борута Андрій, Ґіль Мирослав, Мич Петро.
В. 97. Тобачук Володимир, Тобачук Марія.
В. 99. Федаш Марія.
В. 102. Борян Іван, Стельмах Михайло.
В. 170. Нечесна Катерина.
В. 183. Семенс Мирослав.
В. 185. Кавич Андрій.
В. 214. Дорош Марія.
В. 221. Дужанський Іван, Смук Іван Е., Притула Анна.
В. 223. Русенко Микола, Русенко Йосиф, Фіняк Марія.
В. 252. Крук Микола.
В. 253. Колесник Теодор.
В. 270. Кот Меланія.
В. 271. Остазевська Марія.
В. 275. Гречин Марія.
В. 277. Януш Стефан.
В. 282. Костів Анастазія.
В. 292. Демчук Анастазія.
В. 293. Коеніґ Юрій.
В. 305. Махник Марія.
В. 307. Карнаух Онисим.
В. 309. Безчвертний Михайло.
В. 316. Байдак Петро.
В. 339. Корбілька Олекса, Корбілька Василь.
В. 351. Шарек Микола.
В. 352. Тхір Юстина.
В. 356. Данилкович Олекса.
В. 361. Салій Антін, Мартинишин Данило, Миранюк Лев, Мисак Григорій, Поліщук Марія, Сухацький Антін.
В. 362. Гайдучак Михайло, Завацький Михайло, Перій Іван, Васюркэ Параскевія.
В. 369. Березяк Олена, Мала Марія, Патер Катерина.
В. 386. Кучмак Петро.
В. 391. Кузенка Михайло, Лібер Анна.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

Л В. 1. Шаршон А. Петро, Бойчук Михайло.
В. 7. Мельник Марія.
В. 8. Васілець Павло, Іващишин Іван, Ганич Микола.
В. 10. Ганас Микола.
В. 24. Ільків Григорій.
В. 38. Кристинич Марія.
В. 44. Барна Катерина.
В. 56. Щегельський Іван, Щегельська Теодора.
В. 64. Клипка Михайло, Клипка Анна.
В. 73. Ковальчук Петро, Ковальчук Марія.
В. 81. Депута Францішек, Печериця Василь.
В. 95. Меч Теодор, Меч Михайло.
В. 119. Омелян Анна.
В. 120. Кіньо Анастазія.
В. 147. Шевчук Ілько, Дибач Андрій, Дацик Стефан, Попович Анна, Кобінець Олена, Кобінець Михайло.
В. 151. Гримач Марія.
В. 177. Олесьюо Василь, Рой Федор.
В. 185. Юрковський Іван.
В. 193. Отрок Розалія, Отрок Трофим, Парубій Стефан.
В. 196. Гавришко Михайло.
В. 209. Мурдза Марія.
В. 217. Ланюк Андрій, Хмиляк Матвій, Пилипів Іван.
В. 218. Стахура Параска.
В. 231. Кабин Теодор.
В. 238. Ставничий Ілько, Школяр Олена.
В. 241. Лотоцька Анна, отоцький Микола.
В. 243. Бінов Стах.
В. 247. Баран Анна.
В. 263. Тупиця Трофим.
В. 270. Гриник Семен, Коваль Василь, Маланяк Василь, Маланяк Стефанія.
В. 277. Мокрицький Антін.
В. 289. Задорецька Анна, Задорецький Андрій.
В. 293. Базан Іван.
В. 300. Золобецький Мілько, Балагуш Петро, Бережанський Петро, Бережанська Анна, о. Волощук Микола мол.
В. 301. Кошинський Теодор.
В. 304. Риджик Онуфрій.
В. 326. Пашкевич Іван, Гнатко Михайло, Гнатко Ів., Гнатко Марія, Срибер Іван, Срибер Іван, Чекальська Розалія.
В. 345. Ґрубрин Олена.
В. 363. Луцишин Микола, Луцишин Анна, Непорадний Теодор, Гумень Андрій.
В. 365. Ходань Іван.
В. 367. Дорофей Микола, Дорофей Катерина.
В. 382. Коропчак Анна.
В. 385. Замланучин Анастасія, Замланучин Семен, Сирота Володимир, Федушко Григорій.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 21. Мороз Онисько.
В. 25. Костецька Пелягія.
В. 62. Клемюк Федько, Клемюк Павлина.
В. 73. Рузила Роман.
В. 76. Козяр Евгенія, Козяр Мирон.
В. 86. Химка Теодосія.
В. 90. Данилів Яким.
В. 108. Шугайло Іван.
В. 126. Різнів Анна, Різнів Іван.
В. 127. Вітрова Марія.
В. 151. Хома Олена.
В. 173. Казьо Микола, Баран Анна.
В. 203. Пагут Анастазія, Пагут Гілько.
В. 220. Петерман Евгенія.
В. 274. Буньовська Агафія.
В. 286. Челак Михайло.
В. 325. Ковальчук Анна, Ковальчук Іван.
В. 328. Бобич Анна.
В. 344. Костюк Микола.
В. 373. Федина Евгенія.
В. 385. Шепот Микола.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Фрідман Йосиф, Кропиляк Стефан, Хомяк Ілько, Бухваш Вінцентій.
В. 2. Мигач Олена, Лучковський Іван.
В. 14. Дучик Олександра.
В. 15. Стельмах Йосиф.
В. 26. Брибняк Йосиф.
В. 28. Гузій Іван, Гузій Марія.
В. 37. Кобрин Евдокія, Слиш Юлія.
В. 40. Волошанський Іван, Волошанський Петро.
В. 43. Лагода Іван, Лучкевич Осип.
В. 50. Дэят Марія.
В. 56. Цюпинський Олекса, Роджинський Павло, Чупа Анна.
В. 60. Сисак Микола.
В. 65. Гарт Михайло, Гарт Анна, Ванца Іван.
В. 69. Барт Анна, Барт Федько.
В. 73. Кіндебалюк Семко.
В. 74. Буткевич Федор, Буткевич Анна, Мудрак Михайло, Олач Дмитро, Олач Марія.
В. 75. Зелінський Олекса, Петрик Анна.
В. 76. Кузьміцький Осип, Заричанський Михайло.
В. 82. Витівський Теодор, Гуменчук Михайло, Гуменчук Анна.
В. 85. о. Левицький Микола, Ковальчук Петро.
В. 91. Кремін Емілія.
В. 99. Зінковський Василь.
В. 101. Вадроз Іван.
В. 102. Дутковський Михайло, Еванчук Стефан, Еванчук Стефан, Врублевська Марія, Врублевський Михайло.
В. 105. Москович Григорій.
В. 111. Туркей Михайло, Черкас Марія.
В. 112. Лакош Катерина, Бревка Ева, Мацуляк Ева, Лешик Катерина.
В. 113. Філовят Михайло, Метришак Павло, Годчак Василь, Завіський Ілько, Баран Данило, Полоський Михайло, Кравц Семен, Клим Антін.
В. 118. Волошин Юстина.
В. 121. Ластовецький Василь, Ластовецька Евдокія, Макрий Павло, Мокра Анна, Макрий Володимир.
В. 122. Заславський Кондрат.
В. 127. Леськів Параска, Леськів Михайло, Нагірняк Марія, Стефанюк Дмитро.
В. 133. Кравчук Дмитро.
В. 135. Матерна Йосиф, Голобінько Іван, Голобінько Григорій, Голобінько Марія, Колтун Антін, Ткачишин Іван.
В. 136. Шарак Іван, Шарак Петро, Дупілька Михайло, Клим Стефан.
В. 147. Олійник Марія, Олійник Гаврило.
В. 153. Кір Онуфрій.
В. 159. Терешкевич Ілько, Терешкевич Катерина, Нижник Елисавета.
В. 170. Савчин Іван, Кузьма Григорій, Кузьма Вікторія.
В. 182. Пипюк Олекса.
В. 186. Поточний Іван.
В. 192. Семенів Лука, Бундик Михайло, Бундик Катерина, Гапонський Антін.
В. 193. Брудний Стах, Нестор Катерина.
В. 202. Бешлій Параскевія, Пишняк Анна.
В. 204. Ковердович Михайло.
В. 217. Дзундза Панько.
В. 219. Якимів Дмитро, Савчин Стефан.
В. 223. Процак Йосиф, Цеплій Іван, Цепка Михайло, Сухиня Михайло, Сухиня Ева, Сухиня Юлія, Слюсар Настя.
В. 225. Коробій Іван.
В. 227. Хома Володимир, Хома Михайло.
В. 229. Мозейко Олекса, Мозейко Анна, Мияк Іван, Дубранський Іван, Сенько Пилип, Гарасим Евгенія, Кашуба Юрій, Кесельовський Сергій, Москалик Марія, Вольський Гендрик, Хаберик Франко, Гарасим Анна, Гарасим Петро, Славський Антін, Ґурський Станислав, Пшибильський Яків.
В. 232. Колодичак Франко.
В. 234. Мина Пелягія, Мина Дмитро.
В. 235. Богаченко Василь, Невойда Павлина, Вульчак Марія, Вульчак Григорій.
В. 237. Ґаврилюк Іван.
В. 241. Кузів Анна.
В. 242. Демитер Пилип.
В. 248. Ковальська Марія, Ковальський Яків.
В. 250. Сленк Ева, Адамчик Марія, Адамчик Іван, Пазда Юрій.
В. 253. Майович Марія.
В. 257. Зубрид Антін, Зубрид Марія, Зубрид Олена.
В. 266. Варшона Яків, Дух Іван, Дух Антонина, Михалишин Іван, Михалишин Анна, Михалишин Марія, Сивик Стефан.
В. 273. Кирик Анна, Кирик Іван.
В. 274. Пусь Михайло.
В. 279. Корда Параскевія, Корда Василь.
В. 288. Федорчак Петро.
В. 292. Биба Іван.
В. 300. Петренко Дмитро, Возьна Федуня, Возьний Теодор, Сціленй Петро, Сціленa Марія, Яцинич Яким, Цап Дмитро, Зубаль Марія, Кікта Петро, Цапар Анна, Возняк Іван.
В. 303. Кавц Анна.
В. 317. Шмокалюк Марія.
В. 321. Смола Володимир.
В. 326. Ковалишин Петро.
В. 330. Андриїшин Іван.
В. 333. Боберська Анна.
В. 336. Бойко Розалія, Бойко Михайло.
В. 342. Якимів Анна.
В. 345. Олійник Йосиф, Кузьма Марія, Кузьма Іван.
В. 347. Харав Григорій, Вонесько Юрій, Вонесько Антонина.
В. 361. Дольний Микола, Кобзан Василь.
В. 368. Веселюк Анна, Веселюк Михайло.
В. 370. Зуков Тереса, Зуков Яків.
В. 373. Квасна Текля.
В. 383. Козак Апольонія.
В. 385. о. Титар Володимир, Бородай Йосиф, Ясинський Іван, Бородай Анастазія, Горбаль Текля.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 1. Козяр Мирон, Козяр Евгенія.
В. 20. Костишин Василь.
В. 29. Челак Михайло.
В. 66. Грибик Іван.
В. 73. Брикович Анна, Брикович Михайлина.
В. 101. Різнів Анна, Різнів Іван.
В. 121. Мороз Онисько.
В. 140. Буньовська Агафія.
В. 147. Хома Олена.
В. 179. Федина Евгенія.
В. 229. Дубій Василь, Дубій Анна.
В. 246. Рузила Роман.
В. 247. Баран Анна, Казьо Микола.
В. 299. Вітрова Марія.
В. 307. Мричко Василь, Мричко Анна.
В. 312. Костюк Микола.
В. 315. Костецька Пелягія.
В. 345. Шепот Микола.
В. 349. Бобич Анна.
В. 365. Данилів Яким.
В. 378. Запоточна Катерина.
В. 383. Климюк Федько, Климюк Павлина.
В. 384. Козар Іван, Козар Анна.
В. 390. Ковальчук Анна, Ковальчук Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ (Extended Ins.):

В. 86. Іванина Е. Дмитро.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 56. Рафа Володимир.
В. 65. Дончак Михайло.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 27. Шулик Іван.
В. 38. Кристинич Іван.
В. 70. Смеречанська Анна.
В. 86. Кузьмич Йосиф.
В. 102. Фесняк Михайло.
В. 109. Чайя Тома.
В. 112. Угрин Катерина.
В. 122. Вальчак Стефан.
В. 130. Олійник Петро.
В. 136. Дрост Микола.
В. 155. Дучинський Микола.
В. 213. Гупало Олекса, Стефик Марія.
В. 226. Ґарбінська Ева.
В. 227. Цап Стефан.
В. 231. Хитрик Яків.
В. 238. Юськів Дмитро.
В. 278. Попович Роман.
В. 312. Єдинок Павло.
В. 317. Рипка Теофіля.
В. 324. Ярмолик Параня.
В. 336. Воробель Антін.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком січня 1933 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	19,831
В місяци січні 1933 р. принято нових	63
В місяци січні 1933 р. принято наново	84
В місяци січні 1933 р. принято з переступними листами	27
Разом	20,005
В місяци січні 1933 р. суспендовано	209
В місяци січні 1933 р. відійшли з переступили листами	33
В місяци січні 1933 р. відійшли на безплатне продовження	1
В місяци січні 1933 р. відійшли зі зворотом готівки	2
В місяци січні 1933 померли	23
Разом	268
З кінцем січня 1933 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	19,737

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В класі Д.	на $ 100	7
В класі А.	на $ 250	341
В класі А.А.	на $ 500	5,279
В класі В.	на $ 750	799
В класі С.	на $1000	12,138
В класі В.В.	на $1500	274
В класі С.С.	на $2000	85

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В класі О- 500	на $ 500	149
В класі О-1000	на $1000	143
В класі О-1500	на $1500	5
В класі О-2000	на $2000	2
В класі О-2500	на $2500	—
В класі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В класі Р- 500	на $ 500	101
В класі Р-1000	на $1000	145
В класі Р-1500	на $1500	4
В класі Р-2000	на $2000	4
В класі Р-2500	на $2500	—
В класі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В класі Е- 500	на $ 500	144
В класі Е-1000	на $1000	83
В класі Е-1500	на $1500	4
В класі Е-2000	на $2000	1
В класі Е-2500	на $2500	—
В класі Е-3000	на $3000	—
В класі W- 500	на $ 500	6
В класі W-1000	на $1000	23
	Разом	19,737

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Терефенко Володимир.
В. 24. Погранична Юлія.
В. 45. Павло Луцеля.
В. 65. Голубовська Олена.
В. 85. Мамрич Михайло.
В. 90. Шариш Теодор.
В. 99. Балко Микола, Лукач Мелянія, Герман Григорій мол.
В. 115. Скубяк Йосиф.
В. 136. Буній Анна.
В. 147. Іванів Михайло, Іванів Іван, Іванів Стефан, Климан Стефан.
В. 243. Швець Юлія, Швець Данило, Бучман Мирослав, Бучман Стелла.
В. 273 Осташевська Олена, Осташевська Ольга.
В. 276. Скубяк Дорота, Скубяк Павло, Скубяк Іван, Скубяк Анна.
В. 294. Федірко Стефанія, Федірко Ольга, Федірко Анастазія.
В. 331. Хан Олена, Хан Анна, Хан Петро, Хан Микола.
В. 369. Мало Анна.
В. 383. Андрусів Софія Анна.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 8. Іващишин Стефан, Іващишин Анна.
В. 29. Шкварла Захарій, Шкварла Олена.
В. 31. Васькович Петро, Васькович Ірина, Васькович Антоніна, Васькович Ольга.
В. 59. Венґринович Марія, Венґринович Михайло.
В. 64. Клипка Надія.
В. 73. Ковальчук Володимир, Ковальчук Іван, Ковальчук Юлія.
В. 95. Мич Петро.
В. 112. Подоляк Катерина, Подоляк Іван.
В. 140. Пірко Катерина, Пірко Іван, Пірко Микола.
В. 167. Юнисько Марія.
В. 193. Паробій Олена.
В. 238. Школяр Еміль.
В. 241. Лотоцька Стефанія, Лотоцький Василь, Лотоцький Михайло.
В. 247. Баран Володимир, Баран Ольга, Баран Стефанія.
В. 269. Петрик Михайло, Петрик Петро, Петрик Іван, Петрик Теодор, Петрик Анна.
В. 276. Шведюк Микола, Шведюк Олена, Коруна Ева, Коруна Катерина, Коруна Данило, Ґранович Марґарет. Ґранович Володимир, Крупінська Розалія.
В. 289. Задорецький Евген.
В. 326. Гнатко Олена, Гнатко Ольга, Гнатко Йосиф, Гнатко Володимир, Гнатко Іван, Гнатко Василь, Гнатко Анна, Чекальський Петро, Бурдло Дмитро, Бурило Франко.
В. 363. Луцишин Стефанія, Луцишин Михайло, Луцишин Іван.
В. 365. Ходань Петро, Ковач Олена, Ковач Марія.
В. 385. Замланучин Анна.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 62. Климюк Володимир, Климюк Стефанія.
В. 73. Рузила Анна.
В. 76. Козяр Дмитро.
В. 151. Лехів Анна, Хома Іванна, Хома Анна.
В. 173. Баран Стефан, Баран Ольга, Баран Володимир.
В. 191. Дудик Ілько, Дудик Владислав.
В. 328. Музика Василь.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 229. Дохич І. Артур.
В. 318. Палій Володимир, Саюк Анна.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Раповій Михайло, Паплавська Марія, Паплавський Адам, Паплавська Олена.
В. 22. Пухаль Віра, Пухаль Богдан, Пухаль Мирослав, Пухаль Марія, Пухаль Тарас.
В. 28. Ґузій Михайло, Поляк Михайло.
В. 29. Здірко Іван, Здірко Михайло, Здірко Анастасія.
В. 31. Козла Марія.
В. 40. Лихач Анна, Лихач Марія, Бегера Стефан.
В. 43. Городинський Михайло.
В. 65. Ванца Михайло.
В. 67. Грибіник Володимир, Грибіник Анна.
В. 73. Журба Йосиф, Журба Володимир.
В. 74. Олач Іван, Олач Анна.
В. 83. Кушина Катерина, Кушина Олена.
В. 85. Ковальчук Олена, Ковальчук Петро.
В. 93. Кащишин Олена, Кащишин Марія.
В. 94. Гладчун Володимир, Гладчун Микола.
В. 96. Лесик Василь, Лесик Марія.
В. 99. Лукач Юлія.
В. 102. Врублевська Анна, Врублевський Іван.
В. 115. Скубяк Іван, Демчак Катерина, Демчак Іван, Демчак Михайло.
В. 116. Шевців Марія, Шевців Стефанія, Ткач Андрій.
В. 121. Ластовецький Андрій, Ластовецький Мих., Ластовецька Анна, Ластовецька Катерина, Ластовецька Ольга, Іванців М. Ірина, Іванців Евгеній, Іванців Богуславка, Іванців Ольга, Іванців Василь, Іванців Богдан Н.
В. 127. Леськів Ґеновефа, Леськів Петро, Нагірняк Стах, Нагірняк Йосифа, Нагірняк Альфонс.
В. 142. Ґлух Йосиф, Ґлух Стефан.
В. 147. Корболевич Анна.
В. 156. Федорович Михайло, Федорович Василь, Федорович Марія, Федорович Стефанія.
В. 159. Терешкевич Микола.
В. 161. Криса Василь.
В. 170. Савчин Іван, Савчин Роберт, Савчин Долорис, Савчин Анна, Савчин Варвара, Равлінко Григорій, Равлінко Микола, Коблан Михайло, Тесаровський Мирослав, Тесаровський Олекса, Тесаровська Марія, Ґураль-ний Григорій, Ґуральна Ольга, Ґуральна Катерина, Ґуральний Мирослав, Мельник Петро, Мельник Володислав, Мельник Іван.
В. 177. Патикевич Марія, Патикевич Едвард.
В. 181. Борозьний Теодор, Борозьний Микола.
В. 182. Пипюк Стефан, Пипюк Володимир.
В. 209. Дацько Тереня, Дацько Станислав.
В. 211. Ятва Павло, Ятва Стефан, Вонсович Петро, Савіцький Іван, Савіцький Василь.
В. 217. Нищук Анна.
В. 218. Сухар Михайло, Сухар Володимир.
В. 219. Юсек Богдан.
В. 223. Ковалькевич Марія, Ковалькевич Елисавета, Ковалькевич Розалія, Ковалькевич Олена, Ковалькевич Іван, Ковалькевич Катерина, Ковалькевич Петро, Ковалькевич Василь.
В. 229. Буча Олена, Гоменчук Петро.
В. 231. Мицак Микола.
В. 234. Лукасевич Анна, Мина Ольга, Мина Микола, Чечіль Захарій, Чечіль Володимир, Чечіль Петро, Чечіль Стефан, Возняк Текля.
В. 237. Шуригайло Ольга.
В. 239. Сенишин Володимир.
В. 242. Оленич Петро, Оленич Олена.
В. 245. Каламан Розалія, Каламан Стефан, Каламан Іван, Гавришко Йосиф.
В. 257. Зубрид А. Антін, Зубрид Анна, Зубрид Луця, Зубрид Ґеновефа, Зубрид Емілія, Зубрид Анеля, Зубрид Софія.
В. 262. Мазепа Іван, Мазепа Михайло.
В. 263. Зарічна Марія.
В. 265. Мартинюк Михайло, Мартинюк Розалія, Мартинюк Петро.
В. 266. Макаровська Надія, Макаровський Михайло.
В. 267. Пілат Петро, Пілат Михайло.
В. 273. Кирик Пазя, Кирик Петро, Маряк Марія.
В. 276. Лепницький Данило, Лепницький Петро, Лепницька Катерина, Зіндрей Михайло, Строчак Анна, Суха Марта, Суха Дорка, Ґеряк Павло, Ґеряк Василь, Ґеряк Андрій, Ґеряк Ольга, Ґеряк Марія.
В. 289. Головка Михайло.
В. 300. Сціленний Дмитро, Сціленa Ірина, Сціленa Марія, Сціленний Іван, Сціленний Юрій, Возняк Марія, Возняк Василь, Возняк Катерина, Возняк Микола, Возняк Михайло, Вархоля Розалія.
В. 310. Сенишин Марія, Сенишин Олекса, Сенишин Микола, Сенишин Анна.
В. 321. Фляґа Софія, Фляґа Марія, Фляґа Петро, Фляґа Ольга, Лодзук Софія, Лодзук Йосиф.
В. 326. Янко Марія, Янко Катерина, Янко Петро, Прокоп Михайлина, Прокоп Юлія.
В. 336. Бойко Володимир, Бойко Іван, Бойко Катерина, Бойко Анна.
В. 342. Павлик Ґеновефа, Павлик Володимир, Павлик Анна.
В. 347. Вонисько Ева.
В. 358. Карась Стефанія.
В. 361. Костишин Володимир, Костишин Михайлина, Катулька Василь.
В. 364. Жолкевський Володимир, Кукіш Ольга.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 1. Козяр Дмитро.
В. 7. Дудик Володислав, Дудик Ілько.
В. 133. Карач Стефанія.
В. 147. Хома Анна, Хома Іванна, Лехів Анна.
В. 246. Рузила Анна.
В. 247. Баран Стефан, Баран Ольга, Баран Володимир.
В. 249. Музика Василь.
В. 383. Климюк Стефанія, Климюк Володимир.
В. 384. Козар Іван, Козар Марія, Козар Михайло.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 65. Напованець Іван, Федаш Іван.
В. 83. Бабяк Василь.
В. 95. Мич Петро, Ґіль Мирослав, Борута Андрій.
В. 97. Табачук Марія, Табачук Володимир.
В. 99. Федаш Марія.
В. 221. Фриціин Марія.
В. 275. Ґречин Марія.
В. 292. Демчук Анастасія.
В. 339. Корбілька Василь, Корбілька Олекса.
В. 369. Патер Катерина, Березяк Олена.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 218. Богач Іван.
В. 276. Петришак Олена, Петришак Йосиф.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 229. Дочич Артур.
В. 318. Саюк Анна, Палій Володимир.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком січня 1933 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	12,015
В місяци січні 1933 р. принято нових	34
В місяци січні 1933 р. принято наново	60
В місяци січні 1933 р. принято з переступними листами	13
В місяци січні 1933 р. принято з інших кляс	3
Разом	12,125
В місяци січні 1933 р. суспендовано	206
В місяци січні 1933 р. відійшли з переступними листами	18
В місяци січні 1933 р. відійшли до повнолітних членів	15
В місяци січні 1933 р. відійшли до інших кляс	3
В місяци січні 1933 р. відійшли на безплатне продовження	3
Разом	245
З кінцем січня 1933 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	11.880

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	10,512
В клясі 2-гій за 50 цнт. місячної вкладки	1,368
Разом	11,880
З кінцем січня 1933 р. в У. Н. С. було всіх обезпечених	31,617

У В А Г А

стру кождий відділовий урядник лек Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць січень 1933 р. як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (лютого) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця лютого 1933 року, то в березні 1933 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о принятте), коли хотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци січні 1933 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци лютім 1933 р., бо на другий місяць, то є березні 1933 р. стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

З ЖІНОЧОГО РУХУ.

„Жіноча Доля".

Необхідним часописом для українських родин у місті чи на селі є двотижневник для українського жіноцтва „Жіноча Доля" з додатком для сільських господинь „Жіноча Воля" й для дівчат „Світ молоді".

„Жіноча Доля" виходить уже девятий рід в Коломиї, під редакцією Олени Кисілевської, при співучасти наших найкращих літературних та наукових сил.

Памятайте, що в руках свідомої, просвіченої, зорґанізованої жінки, матері, господині, громадянки — лежить доля народу, — а цього вчить наше жіноцтво отсей жіночий часопис.

Передплата „Жіночої Долі" з обома додатками є 2 ам. доляри. Окремо „Жіночу Волю" висилається два рази на місяць тільки в краю за 2 зол. на цілий рік, або пів зол. на три місяці (25 центів на рік).

Українки! Передплачуйте „Жіночу Долю" для себе й своїх родин у рідному краю.

В Галичину й Підкарпаття за 1 доляра й 25 центів висилати мемо „Ж.Д." з усіми додатками цілий рік, а „Ж.В." за 1 доляра аж чотиром передплатникам.

Адреса: „Жіноча Доля", Коломия, вул. Замкова 37.

Zinocza Dola, Kołomyja, ul. Zamkowa 37, Galicia, Poland.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

CARTERET, N. J.

Social and Athletic Activities.

By reading the numerous articles printed in your nationwide read paper, "Svoboda," I feel under obligation to let all those interested in social and athletic activities of other clubs, know just how our club of 50 members is progresssing.

On October 13, 1929, a group of about 25 gathered and organized this most popular club UKRAINIAN SOCIAL CLUB. It not only was for social purposes, but includes athletics as well, and we believe that through this source we have become more popular than ever.

If I were to go into detail about all the main events that took place in our short time of organizing—four years—it would take more than just a few columns; it would take pages.

Well, lets not discuss that — I'll just sumarize for you a few of the most important happenings.

On Oct., 1931, we celebrated our Second Anniversary. Each member invited his or her parents and many people of importance were our guests, such as Mayor, Councilmen, State Senator and two Representatives, Pastor of our church and many others.

Last year, on January 23, 1932, our club presented a Minstrel and Dance which not only was a social, but a financial success as well. The members were so enthused with last years performance that on Jan. 27, and 28, of this year we gave a Revue and Dance including a cast of 100. Both nights the auditorium was filled to the doors—compliments were heard on all sides—everyone enjoyed her and himself and proved to be a bigger hit than last year's show, in both financial and social success.

The show was coached by our own club member, Mr. John Daliuski. He taught all dances, songs, skits, etc. and did as good a job this year as with the last year's Minstrel.

Our musical director was none other than Mr. Peter Keller, and Master of Ceremonies was Edward J. Walsh. There were eight dance choruses, where each chorus was lead either by a young lady or a young man with personality, pep, voice etc.

We also have four of our members who made a hit and not only then but whereever they go who are known as the U.S.C. Quartette. They are: John Daliuski, Peter Mortsea, Stephen Mortsea and Nicholas Dmytrew.

I could go on rambling forever on this, but there is the Annual Election to be told about.

New officers were elected last month and are as follows; Walter W. Wadiak, President; Stephen Mortsea, Vice President; Anna M. Proskura, Treasurer; Anna Pavlik, Fin. Secretary; Catherine T. Malanchak, Recording Secretary; Marie Proskura, Mary Zappe, Michael Markowitz, Comptrollers.

Also ten new members were admitted to the club. Making it 60 altogether. I'm sure that in March when we have our Membership Drive Month, we may reach 100—and that's without doubts.

Ous Basket Ball Team is one of the strongest of Ukrainian Teams in this section of New Jersey. Perhaps you haven't heard of us much. Well, I believe I may have been asleep on the job to let you know all about it, but I'll not be so from now on and if you want to book our team—we challenge you—and see where we can get.

Carteret is full of spirit, and if any one can compare with us, let me hear from you. At our Revue we not only had people from our vicinity attending, but form Mahanoy City, Pa., Troy, N. Y.; New York City; New Britain, Conn.; Perth Amboy, N. J.; Butler, Pa.; and other places.

If this does not suggest one way of keeping a club together, I'm sure I'm of no help. Have Social Activities as well as athletic, so that girls can keep their interest as well as boys. I would appreciate it very much if some clubs would correspond with our club, so as to exchange ideas and in this way keep interest of the members on the ouside as well as on the inside.

Well, got to end here, but you'll be hearing from me—may I hear from you and you and you?

Catherine Malanchak, Rec. Sec.,
7 Lefferts Street,
Carteret, N. J.

—o—

СИРАКЮЗ, Н. Й.

Коляда для Рідного Краю.

Як роджена в Америці українська молодіж, що гуртується в клюбах українського танку, вміє цінити й любити Рідний Край, звідки походять її батьки, найкраще показали наші танцюристи в місті Сиракюз. Вони пішли цього року колядувати на Рідний Край і призначили коляду на чотири цілі: Рідну Школу, Інвалідів, Політичних Вязнів та УВО. І не лиш цього року колядували наші танцюристи, але вони це роблять кожного року, відколи зорганізувалися в Клюб Українських Танцюристів. Зорганізував їх наш учитель Іван Пігуляк, що тут провадив школу українського танку Василя Авраменка. Він зумів заохотити молодих, в Америці роджених дітей до праці не лиш над собою, але й для Рідного Краю та для української пропаґанди в Америці. Наші танцюристи стараються на кождім кроці пропаґувати українське імя між Американцями. За два роки істнування клюбу виступили вони на 53 виступах у ріжних американських орґанізаціях, не рахуючи понад 60 виступів між своїми. Сьогодня українських танцюристів Американці в Сиракюз знають і їх шанують та запрошують на свої свята, роковини й бенкети. Між тими 53-ма виступами треба би згадати чотири виступи, які причинилися до великого поширення українського імени, а це: „Учительська Конвенція", де було понад три тисячі учителів та учительок, „Конференція Студентів американських Університетів", на якім говорили про справи меншостей в Европі, згадуючи й про Українців. В честь цих студентів робила наша українська громада вечеру, на якій співав місцевий церковний хор. Виступали наші танцюристи підчас „Індустріял Сейфті" та на Музичнім Вечері Вищих Шкіл міста Сиракюз. Недавно наш Клюб виступав у музичнім Клюбі „Канатина". Це музичне товариство уряджує музичні вечорі ріжних національностей. Голова нашого товариства давав пояснення про наш край, про наших танцюристів і маленьких співаків, що зібралися на вечорі українського танку та пісні. Крім того пояснення був ще малий реферат нашої танцюристки й студентки, Олени Сидоряк. Танками заряджував учитель Пігуляк.

Це тільки маленька праця нашого клюбу. Треба признати, що наш клюб зробив для Українців в місті Сиракюз гарну роботу, а й нас не багато — тільки 48 танцюристів. Нашої молодіжи є понад тисячу, яка нічого не робить, тільки придивляється, а ще часами й помагає сваритися своїм батькам, чи є Україна чи нема?!

Найбільшу заслугу поклали коло цього клюбу інструктори Михайло Каній та Мирослав Яворський разом із танцюристами та їх родичами. Учитель Пігуляк піддержує наш клюб й помагає в усім, хоч часами був далеко від Сиракюз.

Коли прийшли свята, то танцюристи пішли колядувати при музиці. На скрипці грав наш молоденький танцюрист-скрипак М. Танасишин, а на мандолінах М. Яворський та С. Татишко. Колядували: Анна і Марія Залеські, С. Корняк, Юл. Оринич, Ю. Філіпчак, М. Джедзюх, О. Джедзюх, В. Гусак, І. Шкляренко та вчитель Пігуляк.

Свідомі Українці, що памятають ще про Рідний Край, радо нас запрошували та давали коляду, яку могли, але були й такі, що навіть у хату не хотіли пустити. Та ми їм не дивуємося, бо в них на столах було повно фляшок та страв, а ми, американські українські діти, колядували на Рідний Край, на Інвалідів, що голодують, та на Рідну Школу. Що їм до Рідного Краю? Адже ситий голодного не знає...

Коляду зложили: І. Ґімінський $3; о. Е. Сидоряк, д-р Кшевіцький, Г. Туркевич, М. Месермен по $2; В. Корняк, $1,50; І. Пігуляк, Т. Кочатин, Д. Матвійчук, О. Шмакалюк, М. Киянка, Г. Демяник, А. Гайдук, Ф. Кудлик, А. Костів, В. Каній, М. Павліна, Русько-Український Клюб, О. Шкляренко, А. Паходок, о. І. Мартічик, С. Ваґа, Г. Порциналюк по $1; М. Захарко, С. Маловецький, І. Копко, Т. Андрусишин, Г. Федорук, Й. Маринюк, П. Танасишин, І. Танів, Чарлс Ґіморі (Мадяр, дав у хаті, де Українці не хотіли дати коляду, а Мадяр їх засоромив і дав за них), Л. Залєський, А. Яворський, Т. Киянка, М. Даньків, Т. Мельник, М. Сивак, Н. Поцинталюк, Д. Оринич, М. Дембіцький по 50 ц.; В. Гуменюк, Г. Кіт, Карло (барбер), Ґолдберґ, К. Журавіцька, А. Коґут, І. Дрозда, Т. Велич по 25 ц. Разом зложили $40.50 з призначенням: на Рідну Школу $22.75, на Інвалідів $9.50, на У. В. О. $5.50, на Політичних Вязнів $2.75.

Гроші вислано до краю через „Обеднання".

За уряд Клюбу Танцюристів:
М. Каній,
М. Яворський.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

YONKERS, N. Y.

A Christmass Collection in Memory of Late Rev. Spolitakewicz.

During Christmas week, a committee of six junior members of the „Союз Українок," Branch 20, Yonkers, N. Y., collected $51.00 which sum was sent to the Lviv Orphanage in memory of the late Rev. Vladimir Spolitakewicz, the pastor of St. Michaels Ukrainian Catholic Church, Yonkers, N. Y.

Martha Fetzko.

—o—

БЕЙОН, Н. ДЖ.

Збірка на УВО.

Несподівану гостину зроблено Василеви Зіньковському в день його іменин, які припадають на самий Новий Рік. У той день зібралися його односельчани й приятелі та біля 10 години вечером несподівано прийшли до хати Зіньковського. Тут гром. Петро Борис перший побажав йому всього доброго й щасливого Нового Року. Після того відспівано „многая літа„ йому та його жінці Анні. Підчас забави не забули й за Рідний Край та зложили на нього жертви слідуючі громадяни: В. Зіньковський 5 дол.; П. Борис, А. Рейтар, О. Лотоцький, І. Гаврилович, М. Мороз, С. Липа, Й. Катериняк по 1 долярови. Разом 12 дол. Гроші призначено на боєву акцію й вислано через обеднання.

М. Мороз.

—o—

ІСТОН, ПА.

Коляда на край.

Дні Різдва Христового присвячені памяти народження великого вчителя. Наша громада не лишилися й тим разом позаду інших, У цих днях була зложена жертва на Рідну Школу. Ходили колядувати на Рідну Школу: М. Підгайний, І. Дешевський, В. Беднарський, З. Загачевський, Т. Кульчицький, А. Дешевська, К. Дешевська, О. Гутник. Колядників приймали добре всюди, крім кількох домів, а найкраще сприяли їм у Філіпсбурґу, Н. Дж. Там хвалили нас, що маємо добірні сили, а громадянин Г. Брикса так був задоволений, з коляди, що вийшов з хлібом і сілю, витаючи нас і бажаючи гарних успіхів колядникам і Рідній Школі. Коляду зложили по $1: о. М. Колтуцький, М. Підгайний, І. Милимук, В. Литвин, С. Яґелло, М. Колодрубець, М. Лубоцький, Т. Терлецький з Френклин вулиці, В. Потопа; Т. Фотій 55 ц.; по 50 ц.: В. Беднарський, Т. Кульчицький, Й. Беґіч, К. Концевич, С. Возьний, З. Загачевський, Л. Пастушенко, А. Василик, М. Горон, І. Дешевський, Розалія Бардун, І. Терлецький з Френклин вулиці, Д. Мамрич, І. Вересюк, І. Рудавський, І. Янович, С. Борецький, М. Загоруйко, Г. Яворський; Д. Особа 30 ц.; по 25 ц.: В. Савчук, В. Струк, І. Терлецький із шестої вул., І. Остюк, С. Яворський, А. Романюк, А. Конопка, М. Скрига; з Філіпсбурґу, Н. Дж., зложили коляду; А. Допілка, М. Пружняк, М. Потічко, Г. Брикса по $1; Ю. Дмитровський і А. Ткач по 50 ц.

В жертвах з Листопадового Свята пропущено В. Беднарського, який зложив жертву $1. — Разом заколядовано $26.35, котрі вислано до краю через Обеднання ($26.15) на Рідну Школу.

Микола Підгайний.

The Sport Whirl.

NORTHAMPTON, PA.

Another Sport Organization.

The Northampton Ukrainians chalked up victory by setting back the German Sangerbund of Coplay by the tune of 24—15 on Sunday, Jan. 12. A tight first half ended with the Ukrainians ahead 9—8.

In the fast second half the Ukrainians forged into a bigger lead and won by the score of 24—15.

Captain Paul Hudick led the attack with 8 field goals to his credit. Other clever displays of basketball were executed by Alex. Paly, Michael Sayuk and John Pontician.

Although held scorless, Peter and William Sawka played a brilliant game.

THE BOX SCORE.

Ukrainians:

	F.G.	F.	Tl
P. Hudick, F'	8	0	16
M. Sayuk, F.	1	0	2
J. Pontician, C....	1	0	2
P. Sawka, G.	0	0	0
W. Sawka, G.	0	0	0
A. Paly, CG.	2	0	4
		Total	24

Coplay Sangerbund:

	F.G.	F.	Tl
F. Mills, F.	1	1	3
M. Fisher, F.	0	0	0
J. Droxle, RC. ..	1	1	3
C. Taniser, B.	0	1	1
J. Marth, G.	0	0	0
J. Taniser, F.	4	0	8
Kluchrik, F.	0	0	0
J. Sommers, C. ...	0	0	0
J. Schranph, G. ..	0	0	0
		Total	15

Any Ukrainian basket team desiring to play the Northamton Ukrainians please write to:

Michael Sayuk,
159 West 16 Street,
Northampton, Pa.

ТАРЗАН МОЖНОВЛАДЕЦЬ ДЖУНҐЛІВ. (73)

Нарешті прийшов останній час змагання й лицарі з обох сторін почали готуватися до останнього бою, але вже не мечами, а списами. Це все були молоді й сильні лицарі, які ще зберегли свіжість своїх сил до останнього дня змагань. Між ними був також Блейк, який пильно вдивлявся в противника, що був проти нього. Кождий з лицарів мав битися з тим противником, який припав проти нього. Блейк був у середині лицарів Німру як ліпший змагун.

Проти нього також стояв один з найкращих змагунів серед лицарів Богуна. Всі лицарі стояли спокійно, очікуючи звуку сурми, щоб кинутися в останній бій, який рішить, хто на цей рік вийде переможцем. Ось з чотирох сторін почувся боєвий голос сурми й усі лицарі кинулися до бою. Глядачі напружено схопилися зі своїх місць, чекаючи першого зударення двох соток важко узброєних і закованих у панцирі людей. Лицарі викрикували боєві кличі.

Цим разом Блейк уже не відкинув свого щита. Ним треба було боронитися від нападу лицаря зі списою. Бійка списою вже інша; це не йде так, як мечем. Тут перемагає не лише зручність, але й сила. Чим ближче збрижалися лицарі двох сторін, тим скорше бігли їх коні й здавалося, що ті коні також перенялися боєвим завзяттям. Проти Блейка був лицар на особливо міцнім і швидкім коні. Він лишив своїх товаришів далеко позаду.

Мовчки, закусивши губи, обидва противники летіли один на одного. Блейк намірявся вдарити свого противника в середину його щита. Та не встиґ опамятатися, як почув сильний удар списою в свій щит і здавалося йому, що він аж перекрутився в сідлі, але в цю мить почув, як його власна списа зі страшною силою вдарила в щит його противника. Блейк бачив, як той лицар у сідлі дуже похитнувся й ніби подався назад. Більше нічого не бачив, бо кінь поніс його далі вперед.